

faa den Reform gennemført, at faa ophævet Forberedelsesskolen paa Akademiet for en væsentlig Del — thi det kan gerne være, at det for enkelte Fags Bedkommende er nødvendigt, at den bliver bestaaende — og dernæst udvide den tekniske Skole, saa vil man gøre godt for Kunsten og Kunstnerne, fordi der saa sandsynligvis ikke vil komme saa mange af dem, og det vil være godt for Haandværket og Kunstindustrien, fordi en Del Mennesker, som nu paa kunstig Maade føres bort fra Kunstindustrien, ville blive til Nytte der. Jeg ser, at der bliver Vanskeligheder, jeg ser tillige, at det vil blive dyrere, ikke med Hensyn til Lærerkrafter — kommer der flere det ene Sted, kommer der færre det andet Sted — men paa Grund af Mangel paa Lokaler vil det blive vanskeligt. Men det forekommer mig, at jeg, da Spørgsmaalet nu forligger, bør bringe det frem for den højtærede Indenrigsminister, og jeg vil da bede ham tage det under Overvejelse sammen med sin Kollega Kultusministeren. Da jeg har Ordet, skal jeg endnu blot omtale et Punkt; skønt det ikke staar aldeles klart for mig, om det virkelig vil være til Nytte for Industri og Haandværk at bevilge den under Nr. 98 forlangte Bevilling af 15,000 Kr. til Oprettelse af en industriel Konsulentvirksomhed, finder jeg dog, at det vil være rigtigt at stemme derfor. Det er jo dog muligt, at der derved gennem kunde virkes noget til Gavn for vort Haandværk og Industri, som begge for Djebliffet maa siges at være i en trykkt Tilstand. Jeg tror ikke, at det er berettiget at fremsføre mod dette Forslag, at Industrien er beskyttet gennem Told; thi for det første er det ikke al Industri og heller ikke alt Haandværk, som har en saadan Beskyttelse, at denne har nogen væsentlig Betydning for dem, det er maasse ikke en Gang den største Del, som har nogen saadan Beskyttelse, saa det vilde være haardt, om man af den Grund principmæssig vilde nægte en Bevilling som den, her er Tale om. For det andet kunde det dog vel nok siges, at hvis det kunde lykkes gennem Eksportkonsulenter at faa en eller flere Industrigræne saaledes udviklet, at de kunde eksportere, saa var det med det samme givet, at man behøvede ikke at spørge de Herrer, om de længere behøvede Beskyttelse, man behøvede ikke be-

standig at frygte for at høre fra dem, som den ærede Ordfører gjorde gældende, om man saa hjalp dem nok saa meget, altid det samme: Vi behøve Beskyttelse og det mere og mere. Var det først konstateret, at det var en Eksportindustri, der var Tale om, saa var det med det samme konstateret, at den ikke behøvede nogen Beskyttelse.

Korsgaard: Der møder os paa dette Afsnit, der er under Forhandling, det samme Fænomen, som har mødt os tidligere under Behandlingen af dette Ministeriums Budget, at der er en saa overvældende Enstemmighed i Udvalget om næsten alle de Ændringsforslag, som ere stillede, at det derfor kunde synes noget haabløst at tale om disse Ting; men efter at vi have hørt den Belvilje, hvormed den ærede Ordfører har sagt, at Ændringerne ville blive tagne under Overvejelse, og efter det Eksempel, der er givet af flere ærede Medlemmer, skal jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger til nogle Ændringsforslag. Der er gjort den Betragtning gældende af den ærede Ordfører om forskellige af de Understøttelser, her er Tale om, at den private Virksomhed ikke viste sig tilstrækkelig, og at Staten derfor burde holde sig noget tilbage; men man kan dog ogsaa paa dette Felt blive noget for doktrinær, om jeg saa maa sige. Naar der er Spørgsmaal om, i hvilken Grad Staten bør støtte Tjerkraavl, Fiskeri, Skomagernes Jagtkole og maasse enkelte andre Poster, hvor det ikke saa meget paa, i hvilken Udstrækning den private Virksomhed har taget sig deraf, men det maa ogsaa til en vis Grad bero paa, om det maa erkendes for at være en Statsopgave, som foreligger. Jeg tror ikke, at man kan opstille ganske bestemte Regler eller Doktriner, hvorefter man kan gaa frem i disse Sager, men man maa stonne over, hvor vidt disse Anliggender kunne siges at være Statsøjemed og ere af en saadan Bestaafenhed, at Staten kan tage sig af dem, og saa bør man efter min Mening ikke se for skarpt paa, om det er lykkes den private Virksomhed at skaffe et Par tusinde Kroner mere eller mindre til at holde det hele i Gang. I Genhold til denne almindelige Betragtning beklager jeg, at Udvalget har været enstemmig imod det store Tilbud til Tjerkra-